

ת"פ 55764/06/13 - מדינת ישראל נגד מוחמד בדה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

08 פברואר 2015

ת"פ 55764-06-13 מדינת ישראל נ'

בדה

בפני כב' השופט שמאי בקר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד בדה

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד בנאי- גת

ב"כ הנאשם, עו"ד סורין

הנאשם, בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב אישום מתוקן, לפיהן בחודש נובמבר 2012 עורר חשדו של שוטר שעה שהשליך תיק החשוד כגנוב לעבר חנות.

תשובתו של הנאשם לתיבת השוטר לא סיפקה את האחרון, ואכן - הנאשם החל בורח מן השוטר, אולם האחרון הדביק אותו על נקלה, אחז בו בחולצתו והודיע לו שהוא עצור.

הנאשם עשה תנועה באגרופיו לכיוון השוטר, והאחרון נאלץ להשתמש בתרסיס גז פלפל, ולאחר מכן נעצר הנאשם, ועליו נמצאו שתי סיגריות של חשיש, לשימוש עצמי.

הנאשם הודה אפוא בביצוע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, החזקת נכס החשוד כגנוב, והחזקת סם מסוכן

עמוד 1

לצריכה עצמית.

הנאשם צירף תיק נוסף בפניי, המתיחס לאירוע מחודש פברואר שנת 2013, או אז שבר באמצעות מגזרי תיל שרשרת של אופנים חשמליים, שלא היו שייכים לו כמובן; הנאשם גנב את האופניים החשמליים ובהמשך אף הודה כמובן בהחזקת כלי פריצה לגניבה.

הנאשם נשלח אל שירות המבחן על מנת שהאחרון ימליץ על עונש הולם, ועל כך אעמוד בהמשך.

המדינה טענה היום לעונש, לא ראתה עין בעין עם שירות המבחן, וביקשה לשלוח את הנאשם אל מאחורי סורג ובריח, לאחר שעמדה על הערכים החברתיים המוגנים - ההגנה על רכוש הציבור, הגנה שכושלת שוב ושוב מפני הנאשם דנא, וכאשר היא מצביעה על מידת פגיעה גבוהה באותו ערך, מן הטעם כי הנאשם ביצע את עבירת גניבת האופניים באופן מתוכנן, ולצורך מימון סמים.

המדינה הניחה בפני בית המשפט מתחמי ענישה ביחס לכל אחד ואחד מן האירועים המתוארים בכתבי האישום השונים, כאשר דיברה על רף תחתון של מאסרים מותנים ורף עליון של מספר חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח.

על פני הדברים אומר, כי אין לי מחלוקת עם התביעה על המתחמים שהציגה.

יחד עם זאת, אני סבור כי הנסיבות האישיות - שיקומיות של הנאשם, מביאות לכך שלא יהיה צורך לעשות שימוש באותם המתחמים, וזאת, כאמור, מטעמי שיקום, כמסבר להלן.

ראשית אומר, באופן חריג מעט, כי על תסקירי שירות המבחן חתומה קצינת המבחן הגב' היגוהי קליליאן, קצינת מבחן המוכרת היטב לבית המשפט מתסקיריה, וניתן לומר, בהערכה, כי אין המדובר בקצינת מבחן ההולכת שבי אחר מתק שפתיים של נאשמים. במילים אחרות, הניסיון מלמד, כי קשה מאוד "למכור" לקצינת המבחן דנא סיפורים ומעשיות אודות שיקום מדומה.

ואכן, התסקיר הראשון מני שניים, שהניחה בפנינו קצינת המבחן, הוא תסקיר מקיף, ארוך ומפורט, הפותח בפנינו את ספר חייו של הנאשם, ספר שאינו קל לקריאה.

הנאשם גדל בסביבה ומשפחה לא קלה, לשון המעטה, עד כי בגיל 14 הוצא מהבית על ידי גורמי רווחה. הנאשם הוא גרוש, אב לארבעה ילדים, כאשר לדבריו הוא זה שמטפל בשני הבנים, בעוד ששתי בנותיו מטופלות על ידי הסבתא, אם גרושתו.

תסקיר שירות המבחן מספר על אדם שהוא נרקומן מנוער, ובגרסה זו תומך גיליון הרישום הפלילי, הכולל 16 הרשעות שונות, רובן ככולן אופייניות לנרקומן. יודגש, כי אין לחובת הנאשם הרשעות בעבירות של אלימות קשה, אלא שכאמור, רוב העבירות הן עבירות רכוש, המלמדות על הפעולות שביצע הנאשם לשם מימון אורח חייו הנרקוטי.

שירות המבחן סיפר בתסקירו הראשון, כי הנאשם עבר כבר טיפול לגמילה מסמים בקהילה טיפולית, אולם זו הסתיימה תוך זמן קצר לאחר שהנאשם עזב את המקום, או הועזב. בדיון היום הבהיר הנאשם כי באותה תקופה הצליח לשמור על ניקיון למשך חודשיים בלבד.

והנה, נקודת האור, האור בקצה המנהרה, מדבר על כך כי מאז חודש פברואר שנה שעברה - שומר הנאשם על ניקיון מסמים, עד לעצם היום הזה.

מדובר בהישג לא פשוט לנרקומן מנוער, ממש שיא אישי שאין להקל בו ראש.

נחזור אחורה אל שירות המבחן אשר נתן תסקירו הראשון בחודש אוגוסט 2014; קצינת המבחן לא התרשמה די הצורך מחצי שנת ניקיון מסמים, וביקשה עוד זמן, על מנת לבחון אם הנאשם "רציני", ואם יחזיק מעמד.

ואכן, הדיון נדחה לצורך כך, והיום - גם על פי התסקיר הנוסף, זה מיום 18.1.15, הרי שהנאשם מחזיק כאמור בשיא אישי בן 12 חודשים של ניקיון מסמים. למותר לציין, כי אין המדובר בהתרשמות גרידא, אלא שהנאשם נותן סם, לאורך כל אותה שנה, ועולה - למרבה השמחה - כי פיו ושתנו של הנאשם שווים.

יתר על כן, קצינת המבחן התרשמה כי חל שינוי מסוים בנאשם, שבמסגרת תסקירו הראשון לא אווה לשמוע על עבודות של"צ, ואילו היום - כאשר בחן מעשיו באופן ביקורתי יותר - הביע רצון ונכונות לפצות את החברה על מעשיו בדרך זו, כך לשון התסקיר השני.

הנה כי כן, לטעמי, לא יכול להיות ספק כי הנאשם נופל בגדרו של ס' 40 ד' לחוק העונשין, זה המעלה על נס את שיקומו של הנאשם, מקום בו הנאשם שוקם, או - מתאים יותר לעניינו - מקום בו יש סיכוי טוב כי הנאשם יצליח להשתקם.

התביעה סקפטית, ולא בכדי, נוכח עברו של הנאשם.

על כך אמר כבוד השופט עמית, מבית המשפט העליון, במסגרת בש"פ 1981/11 בענין **סויסה**, כי קשה ההתמכרות לסמים כספחת, וההתמודדות עמה כוללת עליות ומורדות, ולא פעם, ואולי לרוב - אין אדם מצליח להיפטר מהסמים הארורים ב"סיבוב" הראשון.

אני סבור כי שנת ניקיון מסם ביחס לנאשם זה הוא כמעט נס, ויש לאחוז את השור השיקומי בקרניו, לעודד את הנאשם להמשיך בדרך זו, ואין לי ספק כי אם יתמיד בדרך טובה זו, הרי שהציבור ירוויח יותר מנאשם נורמטיבי, מאשר מעוד ועוד מאסרים, שחרורים, סמים, גניבות, מאסרים, וחוזר חלילה.

לא נעלמה מעיני העובדה כי הנאשם החליט בסופו של דבר שלא להרתם לתוכנית ה"קיצ'ן סטודיו" שהוצעה לו. כמו התביעה, גם אני לא שמחתי לשמוע על התפתחות זו, אולם אני רואה גם את הצד השני של המטבע: הרי לו היה הנאשם מתרכז במאמץ מניפולטיבי להימלט מעונש בתיק זה, לא היה אומר באופן כן וישיר כי אין הוא פנוי להרפתקה הקולינרית שזמנה לו, וסביר כי היה מתחמק ממנה בהמשך.

הנאשם אומר, ברחל בתך הקטנה, או שמא - בשם שני בניו בהם הוא מטפל, כי אין הוא יכול להשקיע זמנו בקורס ששירות המבחן עצמו מספר כי הוא אנטנסיבי מאוד, וזאת מן הטעם כי הוא מטפל בשני בניו.

חשובה מאוד בעיני העובדה, כי קצינת המבחן היתה ערה לעובדה זו, וחרף זאת - לא מצאה לשנות מהמלצתה לבית המשפט.

יחד עם זאת, שירות המבחן המליץ על 100 שעות שלצ בלבד, נוכח הקורס הקולינרי הנ"ל, ועל כן יש בדעתי להכביד קמעה את צו השל"צ, הואיל והנאשם לא יחבוש בסופו של יום את ספסלי הלימוד באותו מטבח.

בשולי הדברים, אך לא בחשיבותם, אציין כי העבירות אותן ביצע הנאשם אינן מן החמורות, מבלי להקל ראש. מדובר דווקא בסוג של עבירות בהן לבית המשפט "קל" הרבה יותר לבקר שיקומו של נאשם, מאשר בעבירות של אלימות קשה, למשל.

לא נעלמה מעיני הפגיעה ברוכבת האופניים, ועל כן אקבע פיצוי מתאים, אשר תשלומו יפרש לאורך זמן.

אשר על כן, נוכח כל האמור לעיל, לאור שנת ניקיון מסם, אני מאמץ את המלצת שירות המבחן, אך באותה נשימה מזהיר את הנאשם כי אם לא יעמוד בצו המבחן שינופק לו עוד מעט קט, הרי שהוא מסתכן בחזרה לאולם זה ובקבלת עונש ממשי וחמור, אשר יקח גם בחשבון את ההזדמנות שניתנה בידו היום, ואני גוזר עליו את העונשים הבאים:

א. ראשית, אני מאריך/מחדש את המאסרים המותנים שנגזרו על הנאשם במסגרת פ 7215/07 מיום 22.6.09, למשך שנתיים מהיום.

ב. ניתן בזה צו מבחן של שירות המבחן, למשך 18 חודשים (ולא 12 חודשים כמומלץ), וזאת על מנת לנסות ולוודא כי לאורך זמן יתמיד הנאשם ולא יסטה מדרך הישר.

ג. צו של"צ למשך 150 שעות, והכל בהתאם לתוכנית אשר תגובש על ידי שירות המבחן, ותובא לאישור ביהמ"ש בכתב, ללא צורך בהתייצבות נוספת. צו השלצ לא יחל לפני יום 23.4.15, וזאת על מנת לאפשר לתביעה להרהר בדבר. בכל מקרה, אני מזהיר את הנאשם, כי אם לא יבצע את צו השלצ כדת וכדין, מא' ועד ת', הרי הוא מסתכן בפקיעת צו המבחן ו/או בענישה חלופית אחרת, מחמירה הרבה יותר.

ד. פיצוי לבעלת האופניים, עדת תביעה 1, בתיק המצורף, הגב' ארינה אליאב, בסך של 2500 ₪ אשר ישולם ב 10 תשלומים שווים בני 250 ₪ כל אחד החל מיום 1.3.15 וכל ראשון לחודש לאחריו. הזהרתי את הנאשם כי אי עמידה בתשלומי הפיצוי יהווה נסיבה לחומרה, אם לא הפרה של צו המבחן ממש.

מוצגים - להשמדה.

המזכירות תשלח העתק החלטה לשירות המבחן, בתודה ובהערכה, ולשם הפעלת הצווים השונים.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ט שבט תשע"ה, 08/02/2015 במעמד הנוכחים.

שמאי בקר, שופט